

Tresmail arrantza.

Santa Pola-ko portuaren harrizko zorueta, egun-argiz, arrantzaleen sareak zain daude, euren eguneroko beharra egiteko prest.

Erromatarren ilicitanus portua egon zen hemen, eta oraingo kaiaren kokalekua 19. mendean Santa Pola-ko aduanaren eraikuntzari egokitu zitzaion. Santa Pola, badiaren formari eta bertako itsas aintzira handiari esker, arrantzarako toki bikaina zen, eta Espainiako mediterraneoko arrantza portu garrantzitsuenetariko bat bihurtu zen. Bere historian zehar, bere arrantza izaera eta kulturak ingurumenarekin gero eta errespetuzkoagoak diren teknikak indartu ditu.

Lehorrera loturik, arrantza ontzidia iluntzearen zain dago, itsaso ilunera irteteko zain. Arrantzaleek uraren kontra babesteko arropa egokiarekin prestatzen dute euren burua: jakak, prakak, botak... Ontziaren eta harrapatu nahi duten arrainaren arabera, erabiliko duten arrantza teknika ere aldatzen da.

Tresmail arrantza sakonera gutxiko uretan erabiltzen den teknika da, arrantza pasiboaren teknika. Sareak eskuz jaurtitzen dira uretara, euren kokapena ahalik eta ondoen zainduz.

Oro har lauki formakoak diren sare begiek osatzen duten hesi hori, beste sare mota asko bezala, bi arlingen bitartez, berunezkoa bat eta flotagailuduna bestea, bere tokian mantentzen da, egunsentira arte. Hesia zeharkatzen duen argia arrainei euren bidea galarazteko bezain indartsua da. Sareak eurentzat ia antzemanezinak dira, eta bertan harrapatu geratzen dira ilunpean.

Egunaren lehenengo argiarekin batera, sareak biltzen dituzte, eta arrainak, oraindik bizirik, askatu, ondoren euren azken geralekura bidaltzeko bada ere. Arraina sailkatu ondoren, kutxetan bildu, eta Santa Pola-ko merkatura doan ontziko hozkailuetan gordetzen dute. Arrain merkatuan, egunean 3.000 kutxa ateratzen dira enkantean, eta arrain hauek mediterranean kostaldeko eta Espainiako gainontzeko lekuetako sukaldeak aberastuko dituzte.